

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/126/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5921200876
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5921200876.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozef Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. A. XXX, D. A., právne zastúpený: Mgr. Iveta Žerebáková, advokátka, so sídlom A. Bernoláka 1419/10, Ružomberok, IČO: 37 977 229, proti žalovanej: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. H. XX, XXXXX H., I. H. A., t.č. bytom J. XXXX/XX, A. – K. L., právne zastúpená: Mgr. Patrícia Urbanová, advokátka, so sídlom Sládkovičova 9, 010 01 Žilina, IČO: 53 356 799, o zaplatenie 3587,77 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. RK-2C/15/2021-418 zo dňa 14.06.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, p o n e
c h á v a n e d o t k n u t ý.

V ostatnej časti rozsudok prvoinštančného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie
a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3 155,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 155,32 eur od 01.02.2020 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,98%, s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 39,98% a voči žalovanej v rozsahu 60,02%. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou si žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uplatnil voči žalovanej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovanej tým, že žalobca plnil bez právneho dôvodu žalovanej, keď investoval svoje peňažné prostriedky do stavby rekreačnej chaty súpisné číslo XXXX zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX pre obec a katastrálne územie A.. Za stavebný materiál a pohonné hmoty predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej výšku 3 587,77 eur a za stavebné práce sumu 920,- eur, teda celkom vo výške 4 507,77 eur. Následne žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 920,- eur (bezdôvodné obohatenie za stavebné práce) späť, a teda predmetom konania ostalo bezdôvodné obohatenie vo výške 3 587,77 eur. Po podaní žaloby si žalovaná uplatnila voči žalobcovi na základe vzájomnej žaloby právo na zaplatenie sumy 5 044,23 eur s príslušenstvom, pričom následne žalovaná vzájomnú žalobu zobrala v celom rozsahu späť a na základe tohto dispozičného úkonu súd konanie o vzájomnej žalobe o zaplatenie 5.044,23 eur s príslušenstvom zastavil. Predmetom konania ostalo bezdôvodné obohatenie uplatnené žalobcom voči žalovanej vo výške 3 587,77 eur. Žalobca predložil prehľad jednotlivých nákupov tovaru pre žalovanú (dodacie listy od predajcu stavebniny DomSTAV, spol. s r. o., Ružomberok). Žalovaná nárok žalobcu poprela, uviedla že na jej strane nemohlo vzniknúť žiadne bezdôvodné obohatenie, práve naopak podľa jej názoru žalobcovi uhradila viac ako mala. Tvrdila, že medzi ňou a žalobcom bola uzatvorená ústna

dohoda niekedy začiatkom jari 2019, pričom predmetom tejto ústnej dohody bolo zhotovenie diela, a to konkrétne prístavba rekreačnej chaty zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX v katastrálnom území A.. So žalobcom sa dohodla na celkovej sume vo výške 12 000,- eur, pričom žalobca bol podľa tvrdenia žalovanej povinný predložiť rozpis a sumarizáciu uskutočňovaných prác na diele, pričom jednotlivé práce mali byť žalovanou uhradené po jej schválení a predložení príjmových dokladov zo strany žalobcu. Žalovaná uviedla, že práce, ktoré uskutočnil žalobca boli vykonané nekvalitne a že jej vznikla značná škoda. Žalovaná však v spore neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala obsah ústnej dohody, na ktorú sa odvolávala vo svojich vyjadreniach, t.j. že medzi ňou a žalobcom bola dohoda, že cena za celkové práce a materiál bude vo výške 12 000,- eur, ktorá mala zahŕňať aj rekonštrukciu dvoch kúpeľní, takisto žalovaná v konaní nepreukázala, že žalobca bol povinný predložiť žalovanej faktúry, príjmové doklady, stavebný denník a ostatné listiny, ktoré požadovala žalovaná. Žalovaná teda v plnom rozsahu poprela nárok žalobcu čo do základu a výšky, pričom uviedla, že uhradila žalobcovi celkovú sumu vo výške 9 552,- eur, a teda mala za to, že to bol práve žalobca, ktorý sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Za účelom preukázania skutočnosti, t.j. či žalobca dodal tovar, ktorý sa nachádza v dodacích listoch skutočne na stavbu žalovanej navrhol žalobca vykonať znalecké dokazovanie vyústením čoho bol znalecký posudok znalkyne Ing. Anny Bešinovej č. 177/2022 zo dňa 03.11.2022, ktorým znalkyňa zodpovedala na otázky, ktoré boli položené stranami sporu. Znalkyňa uviedla, že porovnaním tabuľky zakúpeného materiálu a skutočne možného zabudovania zistila, že na stavbe bola komplet zabudovaná IZ-140 Isover unirol plus, Doska OSB 22x1250x2500, Fólie D Mastermas Premium chýbalo 3,10 m², so započítaním 75 m², ktoré boli ponechané na stavbe o čom svedčí aj priložená fotodokumentácia, IZ-80 Isover – unirol plus zostalo 10,36 m², Dosky OSB 18x1250x2500 chýbalo 82,08 m², IZ-180 Isover unirol plus zvýšilo 79,91 m², Dosky OSB 15x1250x2500 zvýšilo 23,44 m² a Fólie – N Alu Master zvýšilo 112,43 m². Preskúmaním predložených dodacích listov a blokov a porovnaním s plochami do ktorých mali byť materiály zabudované konštatovala, že všetky zakúpené materiály boli zabudované v stavbe, alebo ponechané v stavbe podľa predloženej fotodokumentácie Podľa výpisu na strane 78 spisu je tiež vykázaná úhrada 7 552,- eur. Na strane 14 spisového materiálu je v tabuľke uvedená suma 7 652,- eur, ale v tabuľke je uvedená platba za drevo na konštrukciu drevostavby, stĺpy na základy, drevený obklad, okná, práca a za materiál podľa tabuľky 1 150,- eur. Ale z tabuľky sa nedá vychádzať lebo dátumy nákupu nekorešponujú s dátumami na dodacích listoch a bločkoch, ktoré sú predmetom posúdenia. Podľa ňou spracovanej tabuľky bol materiál zakúpený za 4 712,10 eur - zľava 1 393,14 = 3 318,96 €. Nevedela posúdiť, ktorý materiál bol zaplatený a ktorý nie. Na základe jej zistení nie všetok nakúpený materiál bol použitý na stavbe, ale podľa spočítaných množstiev chýba dodať 12,51 m² IZ-140 Isover unirol plus, aby bola tepelná izolácia v celom obvode. Zostalo 71,90 m² Fólia-D Mastermas Premium, ktorá podľa žalobcu zostala na stavbe po jeho odchode ale nebola zabudovaná v prvkoch, ktoré on zabezpečoval. Zostalo 10,36 m² IZ-80 Isoverunirol plus. Chýbalo 82,08 m² dosky OSB 18x1250x2500. Zostalo 79,91 m² IZ-180 Isover unirol plus. Zostalo 23,34 m² dosky OSB 15x1250x2500. Zostalo 112,43 m² Fólia- N Alu Master. Vrutky zakúpené 3 410 ks potreba podľa prepočtu 3 204 ks rozdiel 206 ks. Cena za všetky vruty 321,25 eur. Priemerná cena za vrut 0,094 eur. Zo zistení znalkyne vyplynulo, že materiál potrebný na stavbe z predložených bločkov bol použitý čiastočne a tiež na nejaký materiál bločky chýbali, čo uviedla v predchádzajúcich bodoch. Mala za to, že hodnota materiálu potrebného na stavbe v rozsahu, ktorý zabezpečil žalobca bola 3 155,32 eur. Ak teda znalkyňa ustálila, že stavebný materiál, ktorý sa nachádzal na dodacích listoch bol použitý na stavbe žalovanej, pričom jeho hodnota predstavovala sumu 3 155,32 eur súd ustálil, že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu práve v tejto výške. Z tohto dôvodu zaviazal žalovanú zaplatiť v prospech žalobcu sumu 3 155,32 eur. Žalovaná tvrdila, že uhradila žalobcovi celkovú sumu 9 552,- eur pripočítaním sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 3 155,32 eur vznikne dohodnutá suma rozpočtu vo výške 12 000,- eur. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súdu, preto čiastočne žalobe vyhovel a zaviazal zaplatiť žalovanú v prospech žalobcu sumu 3 155,32 eur. Žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. Súd zároveň priznal žalobcovi i príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5% ročný úrok z omeškania z priznanej sumy istiny 3 155,32,- eur od 01.02.2020 až do zaplatenia, nakoľko žalovaná tým, že dlžnú sumu nevyplatila v prospech žalobcu na základe jeho výzvy v lehote do 31.01.2020, kedy bola na plnenie v tejto lehote vyzvaná, dostala sa nasledujúcim dňom do omeškania s peňažným plnením, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP tak, že dôsledne vyhodnotil mieru úspechu a neúspechu sporových strán v konaní. Žalobca si pôvodne podanou žalobou uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie istiny 4 507,77 eur, pričom neskôr zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny 920,- eur späť (zavinil zastavenie konania v tejto časti) a zároveň mal neúspech v časti o zaplatenie istiny 432,45 eur (3 587,77 eur – 3 155,32 eur), teda žalobca mal

v konaní úspech čo do zaplattenia istiny 3 155,32,- eur, čo predstavuje 69,99%, neúspech mal čo do zaplattenia istiny vo výške 1 352,45,- eur, čo predstavuje 30,01%, a teda porovnaním miery úspechu a neúspechu v konaní mal žalobca v konaní čistý úspech 39,98%. Z tohto dôvodu mu preto súd priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 39,98%. Súd zároveň rozhodol aj o tom, že strany sporu sú povinné zaplatiť štátu trovy konania, nakoľko štát zo svojich rozpočtových prostriedkov platil znalečné znalkyni za vypracovaný znalecký posudok vo výške 278,53 eur. Súd zaviazal strany sporu na náhradu trov štátu podľa percentuálneho podielu úspechu strán v konaní, žalovaná mala neúspech v rozsahu 60,02%, z tohto dôvodu ju preto zaviazal zaplatiť trovy štátu v rozsahu 60,02% a vo zvyšnej časti v rozsahu 39,98% zaviazal žalobcu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie žalovaná. V podanom odvolaní zastala názor, že v konaní pred prvostupňovým súdom bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania a zásada kontradiktórnosti, keď súd svojim postupom poprel sporový charakter konania tým, že vychádzal len z tvrdení žalobcu, bez toho, aby tieto boli preukázané. Súd vzal automaticky za preukázané všetky tvrdenia žalobcu, ktoré prezentoval a dodatočne prispôboval vyvíjajúcemu sa súdnemu konaniu. Podľa názoru odvolávateľa prvostupňový súd v rozpore so zákonnou procesnou úpravou, si osvojil tvrdenia žalobcu, bez osvedčenia skutočností ním tvrdenými. Žalovaná po celý čas dokazovania argumentovala a poukazovala na to, žalobca bol povinný predložiť rozpis a sumarizáciu uskutočňovaných prác na diele, pričom jednotlivé práce mali byť žalovanou uhradené až po jej schválení a predložení príjmových dokladov zo strany žalobcu jej sestre M. E. (nie dodacích listov, ktoré priložil žalobca ako dôkaz, v ktorých je uvedený p. B. a p. F. a rukou dopísané údaje výmer), aby predovšetkým vedela za čo uskutočňuje jednotlivé finančné platby a za aký konkrétny stavebný materiál (množstvo, druh, akosť na akom sa spoločne dohodli). Počas vykonaného dokazovania a výsluchu žalobcu jasne vyplynula skutočnosť, že stavbu žalobca nevykonával ako SZČO ani ako obchodná spoločnosť, ale ako kamarát, ktorý chcel údajne pomôcť, a to výlučne len so zabezpečením stavebného materiálu na predmetnú stavbu. Z preložených dodacích listov vyplýva, že sú vystavené na úplne iné meno ako má žalobca. Žalobca na jednej strane tvrdil, že výlučne dodával len stavebný materiál, iné obdobné stavby v tom čase ani nevykonával a prácu on nerealizoval, no počas konania vyplynulo, že stavbu realizovali ním vybraní ľudia, ktorým mal on platiť na hodinu za vykonanú prácu, pričom hodinovú sadzbu si mala dohodnúť žalovaná. Taktiež vyplácané peniaze pre týchto ľudí ako sám potvrdil konajúcemu súdu boli uhradené z finančných prostriedkov žalovanej, ktoré mu zaslala na bankový účet, teda zo zaslaných finančných prostriedkov, ktoré mali byť použité výlučne len na stavebný materiál ako tvrdil žalobca. Následne počas konania zmenil argumentáciu a začal zarátavať aj vyplatené stavebné práce, ktoré nikdy nikto neodsúhlasil, nepotvrdil, nepodpísal len rukou dodatočne spísal. Na otázku súdu prečo vyplácal z finančných prostriedkov žalovanej pracovníkov na stavbe nevedel v podstate uviesť ani žiadny právny dôvod aj napriek tomu, že od samotného začiatku tvrdil, že na predmetnú stavbu podľa dohody so žalovanou dodával výlučne len stavebný materiál a nič viac na predmetnú stavbu nezabezpečoval. Dôkazné bremeno v prvom rade zaťažuje žalobcu, ktorý musí nad akúkoľvek pochybnosť preukázať danosť práva, o ktoré opiera svoj žalobný návrh. Žalobca predložil len dodacie listy a pár nečitateľných príjmových dokladov a rukou spísané nezrozumiteľné platby. Poukázala na fakt, že dodací list je len dokument, ktorý preukazuje len prevzatie tovaru osobou na to poverenou, pričom až vystavená faktúra, ktorá nebola zo strany žalobcu nikdy predložená, preukazuje platobnú povinnosť za konkrétny stavebný materiál. Žalobca nepredložil ani jeden doklad, ktorým by aj reálne preukázal, že všetok stavebný materiál aj skutočne dodal na predmetnú stavbu. Teda, že by presný počet a množstvo bolo na predmetnej stavbe aj niekým prevzaté respektíve odkontrolované. Taktiež uviedla, že žalobca nepreukázal, že by skutočne tento materiál aj reálne dodal v potrebnom množstve ako mal, nakoľko žalovaná ho opakovane vyzývala na preukázanie stavebného materiálu na stavbe, ktorý tam absentoval. Tieto tvrdenia podložila priloženou komunikáciou medzi stranami. Na základe doloženého dôkazu (sumarizácia odoslaných platieb na bankový účet žalobcu a jeho manželky) do konania doložila, že žalovaná uhradila žalobcovi celkovú sumu vo výške 9 552,- eur. Taktiež poukázala na fakt, že predmetná stavba ostala nedokončená, nakoľko došlo k ukončeniu spolupráce medzi žalobcom a žalovanou a to práve z dôvodu, že žalobca na opakované výzvy zo strany žalovanej nebol schopný preukázať rozpis jednotlivých prác, príjmové doklady, stavebný denník a súčet stavebného materiálu za ktorý mu zaplatila. Žalovaná musela následne predmetnú stavbu sama dokončiť a zadovážiť si stavebný materiál tak ako to vyplynulo z fotodokumentácie, na ktoré poukázala aj samotná znalkyňa Ing. Anna Bešinová, že v čase obhliadky sa na mieste nachádzal stavebný materiál. Predmetná obhliadka bola vykonaná od ukončenia spolupráce so žalobcom po cca 3 rokoch, predmetná stavba už bola v štádiu dokončenia. Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení konštatoval, že jediným objektívnym dôkazom

v konaní na základe ktorého rozhodol, je znalecký posudok Ing. Anny Bešinovej, znalecký posudok č. 177/2022 zo dňa 03.11.2022. Samotná znalkyňa však konštatovala že: „Nevedela posúdiť, ktorý materiál bol zaplatený a ktorý nie“. A teda, keď ani znalkyňa nevedela posúdiť či bol alebo nebol zaplatený stavebný materiál, nie je známe, na základe čoho dospel konajúci súd k právnomu záveru, že sa mala žalovaná na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Taktiež znalkyňa uviedla, že „Mala za to, že hodnota materiálu potrebného na stavbe v rozsahu, ktorý zabezpečoval žalobca bola 4 712,10 - 1 393,14 - 163,64 eur = 3 155,32 eur. Žalovaná žalobcovi zaplatila celkovú sumu, ktorá vyplýva z preložených výpisov do konania v celkovej sume 9 552,- eur. Konajúci súd nemal preto vychádzať z celkovej približnej orientačnej sumy 12 000,- eur ale zo sumy 9 552,-eur, ktorá bola žalovanou aj reálne zaplatená a z toho mal odpočítavať. K výroku o úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 155,32 eur od 01.02.2020 až do zaplattenia, uviedla, že žalovaná predmetnú žalobu prevzala až dňa 13.08.2021. Žalobca mal vedomosť, že žalovaná sa zdržiava v zahraničí a aj napriek tomu zasielal výzvy na prechodný pobyt v slovenskej republike s vedomosťou, že žalovaná sa tam nezdržiava. Žalovaná udala žalobcovi adresu na doručovanie písomnosti trvale bytom F. G. H. XX, XXXXX H., I. H. A. nie H. A.. Preto mala za to, že konajúci súd nesprávne určil dobu zaplattenia od 01.02.2020. Žalovaná označila rozsudok v časti, v ktorej by mal jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil za nepreskúmateľný a neodôvodnený. Ako taký ho žiadala zrušiť, vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť s tým, že riadne preukázal hodnovernosť svojich tvrdení. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že ma právny nárok na zaplattenie finančnej sumy za stavebný materiál na základe predložených dodacích listov. Jeho tvrdenia boli preukázané i výpoveďami svedkov N., E., M. E. (sestry žalovanej). Na dodacích listoch je uvedené, že odberateľom je žalobca, miesto, na akú stavbu bol materiál zakúpený. Ďalej vyplýva, že tovar bol prevzatý pánom N., príp. pánom F., ktorý na stavbu Škutovky materiál prevzal pre žalobcu. Pokiaľ sa žalovaná odvoláva na výpoveď svedka F., tento v konaní vypočutý ako svedok nebol. Z vykonanej ohliadky vyplýva, že stavebný materiál sa na stavbe nachádza, bol zabudovaný v stavbe, bol dodaný, a teda bolo preukázané, že žalovaná žalobcovi dlhuje peniaze v zmysle podanej žaloby.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia (§ 389 ods. 1 písm. b), c) v súvislosti s § 391 ods. 1 CSP).

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd síce vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam, následne vec i nesprávne právne posúdil. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval i rozporuplnosť v odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného súdu, keď tento na strane 25 v odseku 53. uviedol, že žalovaná v spore neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala obsah ústnej dohody, že medzi ňou a žalobcom bola dohoda, že cena za celkové práce materiálu bude vo výške 12 000,- eur, na druhej strane na strane 27 v odseku 55. uviedol, že ak žalovaná tvrdila, že uhradila žalobcovi celkovú sumu 9 552,- eur, pripočítaním sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 3 155,32 eur vznikne dohodnutá suma rozpočtu vo výške 12 000,- eur.

6. Za rozporné odvolací súd považoval i úvahy prvoinštančného súdu o tom, že žalovaná v spore neuniesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala, že žalobca bol povinný predložiť žalovanej faktúry, príjmové doklady, stavebný denník a ostatné listiny, ktoré požadovala. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010 sp.zn. 5Obo 52/2010 jednoznačne vyplýva, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Predmet dôkazného bremena, ktorý je povinný účastník dokazovať, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy, pričom každý účastník musí niesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t.j. musí preukázať to, čo tvrdí. Ak žalobca v konaní tvrdí, že so žalovanou uzatvoril dohodu o dielo, poskytol jej plnenie v hodnote, ktorú žalobou požaduje, musí preukázať nielen existenciu právneho vzťahu zo zmluvy o dielo, resp. iného, na ktorý sa odvoláva, ale i skutočné poskytnutie

materiálu vo výške finančného ekvivalentu, ktorého sa žalobou domáha. V predmetnej veci žalobca uplatňoval vo vzťahu k žalovanej bezdôvodné obohatenie, a teda bolo jeho povinnosťou v konaní preukázať, o akú sumu sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodné obohatila, navyše za situácie, ak žalovaná v konaní preukázala, že žalobcovi poskytla finančnú čiastku v objeme 9 552,- eur.

7. Nemohol preto prvoinštančný súd, s odvolaním sa na výsledky znaleckého dokazovania, v ktorom samotná znalkyňa uviedla, že nevie rozlíšiť, ktorý materiál, ktoré stavebné práce boli žalovanou uhradené a ktoré nie, vychádzať z jej záveru o tom, že stavebný materiál, ktorý sa nachádzal na dodacích listoch a bol použitý na stavbe žalovanej, je možné ustáliť sumou 3 155,32 eur a následne v tejto sume žalovanú zaviazat' na jej úhradu v prospech žalobcu.

8. Pokiaľ žalobca vstupoval do sporu a chcel sa vo vzťahu k žalovanej domáhať preplatenia určitých prác, prípadne stavebného materiálu, ktorý podľa jeho názoru zo strany žalovanej uhradený nebol, bol povinný predložiť v prvom rade stavebný denník, a teda preukázať, ktoré práce, ktorý materiál bol v ten-ktorý deň na stavbu použitý. Ďalej bol povinný preukázať faktúry, ktorými fakturoval jednotlivé položky, príjmové a výdavkové doklady preukazujúce, na pokrytie akého materiálu, prác, prípadne iných skutočností boli peniaze hradené žalovanou použité a aké plnenia žalobcu vo vzťahu k žalovanej boli nimi pokryté.

9. Rozsudok prvoinštančného súdu je nepreskúmateľný v tom, že i napriek tomu, že súdna znalkyňa konštatovala, že nevie ustáliť, ktoré z plnení poskytovaných žalobcom v prospech žalovanej za účelom vykonania diela, boli žalovanou uhradené, ani súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konkrétne neuviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalovanou v prospech žalobcu uhradenej sume 9 552,- eur neboli preplatené i náklady žalobcu v sume 3 155,32 eur, ktoré prvoinštančný súd v jeho prospech v konečnom dôsledku priznal. Aby sme mohli takýto záver ustáliť, musíme poznať celkový objem prác, materiálov a iných plnení, ktoré žalobca žalovanej poskytol, z toho odpočítať plnenia, ktoré boli žalovanou pokryté v rozsahu sumy 9 552,- eur a v rozdiel ustáliť výšku bezdôvodného obohatenia, o ktorú sa mala žalovaná na úkor žalobcu obohatiť. Dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností bolo na strane žalobcu, ktorý svoj nárok vo vzťahu k žalovanej uplatňoval, a preto bolo na žalobcovi preukázať, v akom objeme vo vzťahu k žalovanej plnil, čo bolo uhradené a čo ostalo neuhradené. Napokon i súdna znalkyňa v znaleckom posudku iba konštatovala, že vykonaným dokazovaním mala preukázané, že hodnota materiálu potrebného na stavbe v rozsahu, ktorý zabezpečil žalobca, predstavuje 3 155,32 eur, avšak zo žiadneho jej vyjadrenia nemožno ustáliť, že práve túto sumu považuje za sumu bezdôvodného obohatenia žalovanej.

10. Vo väzbe na uvedené preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako rozsudok, ktorý vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci, (mimo výroku, ktorým žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol), ako nepreskúmateľný zrušil, vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Občiansky zákonník v ust. § 458 ods. 1 určuje spôsob, ako aj rozsah povinností toho, kto neoprávnene získal majetkový prospech, a to tak, že musí vydať všetko, čo bolo neoprávnene získané. To znamená, že má dôjsť k navráteniu do predošlého stavu, napr. že sa má vrátiť, čo bolo prijaté, odcudzené alebo ináč nadobudnuté. Povinnosť vydať všetko, čo sa neoprávnene získalo, treba splniť tak, aby sa po splnení buď obnovil pôvodný stav, alebo aby vznikol stav, ktorý je ekonomicky rovnocennou náhradou pôvodného stavu. Rozhodujúce je, aký neoprávnený majetkový prospech mal povinný v čase jeho vzniku. Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ sa musí vydať všetko, čo bolo neoprávnene získané, preto nerozhoduje, čo tomu, kto získal neoprávnený majetkový prospech, z tohto prospechu ešte zostalo, či a o čo je ešte obohatený, ale rozhodujúce je, o čo sa obohatil v čase získania prospechu (R 1/1979 s. 77-78). A práve tieto skutočnosti žalobca v konaní nepreukázal.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

13. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3 155,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 155,32 eur od 01.02.2020 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,98%, s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči

žalobcovi v rozsahu 39,98% a voči žalovanej v rozsahu 60,02%. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou si žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uplatnil voči žalovanej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť na strane žalovanej tým, že žalobca plnil bez právneho dôvodu žalovanej, keď investoval svoje peňažné prostriedky do stavby rekreačnej chaty súpisné číslo XXXX zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX pre obec a katastrálne územie A.. Za stavebný materiál a pohonné hmoty predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovanej výšku 3 587,77 eur a za stavebné práce sumu 920,- eur, teda celkom vo výške 4 507,77 eur. Následne žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 920,- eur (bezdôvodné obohatenie za stavebné práce) späť, a teda predmetom konania ostalo bezdôvodné obohatenie vo výške 3 587,77 eur. Po podaní žaloby si žalovaná uplatnila voči žalobcovi na základe vzájomnej žaloby právo na zaplatenie sumy 5 044,23 eur s príslušenstvom, pričom následne žalovaná vzájomnú žalobu zobrala v celom rozsahu späť a na základe tohto dispozičného úkonu súd konanie o vzájomnej žalobe o zaplatenie 5.044,23 eur s príslušenstvom zastavil. Predmetom konania ostalo bezdôvodné obohatenie uplatnené žalobcom voči žalovanej vo výške 3 587,77 eur. Žalobca predložil prehľad jednotlivých nákupov tovaru pre žalovanú (dodacie listy od predajcu stavebniny DomSTAV, spol. s r. o., Ružomberok). Žalovaná nárok žalobcu poprela, uviedla že na jej strane nemohlo vzniknúť žiadne bezdôvodné obohatenie, práve naopak podľa jej názoru žalobcovi uhradila viac ako mala. Tvrdila, že medzi ňou a žalobcom bola uzatvorená ústna dohoda niekedy začiatkom jari 2019, pričom predmetom tejto ústnej dohody bolo zhotovenie diela, a to konkrétne prístavba rekreačnej chaty zapísanej na liste vlastníctva č. XXXXX v katastrálnom území A.. So žalobcom sa dohodla na celkovej sume vo výške 12 000,- eur, pričom žalobca bol podľa tvrdenia žalovanej povinný predložiť rozpis a sumarizáciu uskutočňovaných prác na diele, pričom jednotlivé práce mali byť žalovanou uhradené po jej schválení a predložení príjmových dokladov zo strany žalobcu. Žalovaná uviedla, že práce, ktoré uskutočnil žalobca boli vykonané nekvalitne a že jej vznikla značná škoda. Žalovaná však v spore neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala obsah ústnej dohody, na ktorú sa odvolávala vo svojich vyjadreniach, t.j. že medzi ňou a žalobcom bola dohoda, že cena za celkové práce a materiál bude vo výške 12 000,- eur, ktorá mala zahŕňať aj rekonštrukciu dvoch kúpeľní, takisto žalovaná v konaní nepreukázala, že žalobca bol povinný predložiť žalovanej faktúry, príjmové doklady, stavebný denník a ostatné listiny, ktoré požadovala žalovaná. Žalovaná teda v plnom rozsahu poprela nárok žalobcu čo do základu a výšky, pričom uviedla, že uhradila žalobcovi celkovú sumu vo výške 9 552,- eur, a teda mala za to, že to bol práve žalobca, ktorý sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Za účelom preukázania skutočnosti, t.j. či žalobca dodal tovar, ktorý sa nachádza v dodacích listoch skutočne na stavbu žalovanej navrhol žalobca vykonať znalecké dokazovanie vyústením čoho bol znalecký posudok znalkyne Ing. Anny Bešinovej č. 177/2022 zo dňa 03.11.2022, ktorým znalkyňa zodpovedala na otázky, ktoré boli položené stranami sporu. Znalkyňa uviedla, že porovnaním tabuľky zakúpeného materiálu a skutočne možného zabudovania zistila, že na stavbe bola komplet zabudovaná IZ-140 Isover unirol plus, Doska OSB 22x1250x2500, Fólie D Mastermas Premium chýbalo 3,10 m², so započítaním 75 m², ktoré boli ponechané na stavbe o čom svedčí aj priložená fotodokumentácia, IZ-80 Isover – unirol plus zostalo 10,36 m², Dosky OSB 18x1250x2500 chýbalo 82,08 m², IZ-180 Isover unirol plus zvýšilo 79,91 m², Dosky OSB 15x1250x2500 zvýšilo 23,44 m² a Fólie – N Alu Master zvýšilo 112,43 m². Preskúmaním predložených dodacích listov a blokov a porovnaním s plochami do ktorých mali byť materiály zabudované konštatovala, že všetky zakúpené materiály boli zabudované v stavbe, alebo ponechané v stavbe podľa predloženej fotodokumentácie Podľa výpisu na strane 78 spisu je tiež vykázaná úhrada 7 552,- eur. Na strane 14 spisového materiálu je v tabuľke uvedená suma 7 652,- eur, ale v tabuľke je uvedená platba za drevo na konštrukciu drevostavby, stĺpy na základy, drevený obklad, okná, práca a za materiál podľa tabuľky 1 150,- eur. Ale z tabuľky sa nedá vychádzať lebo dátumy nákupu nekorešponujú s dátumami na dodacích listoch a bločkoch, ktoré sú predmetom posúdenia. Podľa ňou spracovanej tabuľky bol materiál zakúpený za 4 712,10 eur - zľava 1 393,14 = 3 318,96 €. Nevedela posúdiť, ktorý materiál bol zaplatený a ktorý nie. Na základe jej zistení nie všetok nakúpený materiál bol použitý na stavbe, ale podľa spočítaných množstiev chýba dodať 12,51 m² IZ-140 Isover unirol plus, aby bola tepelná izolácia v celom obvode. Zostalo 71,90 m² Fólia-D Mastermas Premium, ktorá podľa žalobcu zostala na stavbe po jeho odchode ale nebola zabudovaná v prvkoch, ktoré on zabezpečoval. Zostalo 10,36 m² IZ-80 Isoverunirol plus. Chýbalo 82,08 m² dosky OSB 18x1250x2500. Zostalo 79,91 m² IZ-180 Isover unirol plus. Zostalo 23,34 m² dosky OSB 15x1250x2500. Zostalo 112,43 m² Fólia- N Alu Master. Vrutky zakúpené 3 410 ks potreba podľa prepočtu 3 204 ks rozdiel 206 ks. Cena za všetky vruty 321,25 eur. Priemerná cena za vrut 0,094 eur. Zo zistení znalkyne vyplynulo, že materiál potrebný na stavbe z predložených bločkov bol použitý čiastočne a tiež na nejaký materiál bločky chýbali, čo uviedla v predchádzajúcich bodoch. Mala za to, že hodnota materiálu potrebného na stavbe v rozsahu, ktorý zabezpečil žalobca bola 3 155,32 eur. Ak teda znalkyňa ustálila, že stavebný

materiál, ktorý sa nachádzal na dodacích listoch bol použitý na stavbe žalovanej, pričom jeho hodnota predstavovala sumu 3 155,32 eur súd ustálil, že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu práve v tejto výške. Z tohto dôvodu zaviazal žalovanú zaplatiť v prospech žalobcu sumu 3 155,32 eur. Žalovaná tvrdila, že uhradila žalobcovi celkovú sumu 9 552,- eur pripočítaním sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 3 155,32 eur vznikne dohodnutá suma rozpočtu vo výške 12 000,- eur. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a úvahy súdu, preto čiastočne žalobe vyhovel a zaviazal zaplatiť žalovanú v prospech žalobcu sumu 3 155,32 eur. Žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. Súd zároveň priznal žalobcovi i príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5% ročný úrok z omeškania z priznanej sumy istiny 3 155,32,- eur od 01.02.2020 až do zaplatenia, nakoľko žalovaná tým, že dlžnú sumu nevyplatila v prospech žalobcu na základe jeho výzvy v lehote do 31.01.2020, kedy bola na plnenie v tejto lehote vyzvaná, dostala sa nasledujúcim dňom do omeškania s peňažným plnením, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP tak, že dôsledne vyhodnotil mieru úspechu a neúspechu sporových strán v konaní. Žalobca si pôvodne podanou žalobou uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie istiny 4 507,77 eur, pričom neskôr zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny 920,- eur späť (zavinil zastavenie konania v tejto časti) a zároveň mal neúspech v časti o zaplatenie istiny 432,45 eur (3 587,77 eur – 3 155,32 eur), teda žalobca mal v konaní úspech čo do zaplatenia istiny 3 155,32,- eur, čo predstavuje 69,99%, neúspech mal čo do zaplatenia istiny vo výške 1 352,45,- eur, čo predstavuje 30,01%, a teda porovnaním miery úspechu a neúspechu v konaní mal žalobca v konaní čistý úspech 39,98%. Z tohto dôvodu mu preto súd priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 39,98%. Súd zároveň rozhodol aj o tom, že strany sporu sú povinné zaplatiť štátu trovy konania, nakoľko štát zo svojich rozpočtových prostriedkov platil znalečné znalkyni za vypracovaný znalecký posudok vo výške 278,53 eur. Súd zaviazal strany sporu na náhradu trov štátu podľa percentuálneho podielu úspechu strán v konaní, žalovaná mala neúspech v rozsahu 60,02%, z tohto dôvodu ju preto zaviazal zaplatiť trovy štátu v rozsahu 60,02% a vo zvyšnej časti v rozsahu 39,98% zaviazal žalobcu.

14. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručila odvolanie žalovaná. V podanom odvolaní zastala názor, že v konaní pred prvostupňovým súdom bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania a zásada kontradiktórnosti, keď súd svojím postupom poprel sporový charakter konania tým, že vychádzal len z tvrdení žalobcu, bez toho, aby tieto boli preukázané. Súd vzal automaticky za preukázané všetky tvrdenia žalobcu, ktoré prezentoval a dodatočne prispôboval vyvíjajúcemu sa súdnemu konaniu. Podľa názoru odvolávateľa prvostupňový súd v rozpore so zákonnou procesnou úpravou, si osvojil tvrdenia žalobcu, bez osvedčenia skutočností ním tvrdenými. Žalovaná po celý čas dokazovania argumentovala a poukazovala na to, žalobca bol povinný predložiť rozpis a sumarizáciu uskutočňovaných prác na diele, pričom jednotlivé práce mali byť žalovanou uhradené až po jej schválení a predložení príjmových dokladov zo strany žalobcu jej sestre M. E. (nie dodacích listov, ktoré priložil žalobca ako dôkaz, v ktorých je uvedený p. B. a p. F. a rukou dopísané údaje výmer), aby predovšetkým vedela za čo uskutočňuje jednotlivé finančné platby a za aký konkrétny stavebný materiál (množstvo, druh, akosť na akom sa spoločne dohodli). Počas vykonaného dokazovania a výsluchu žalobcu jasne vyplynula skutočnosť, že stavbu žalobca nevykonával ako SZČO ani ako obchodná spoločnosť, ale ako kamarát, ktorý chcel údajne pomôcť, a to výlučne len so zabezpečením stavebného materiálu na predmetnú stavbu. Z preložených dodacích listov vyplýva, že sú vystavené na úplne iné meno ako má žalobca. Žalobca na jednej strane tvrdil, že výlučne dodával len stavebný materiál, iné obdobné stavby v tom čase ani nevykonával a prácu on nerealizoval, no počas konania vyplynulo, že stavbu realizovali ním vybraní ľudia, ktorým mal on platiť na hodinu za vykonanú prácu, pričom hodinovú sadzbu si mala dohodnúť žalovaná. Taktiež vyplácané peniaze pre týchto ľudí ako sám potvrdil konajúcemu súdu boli uhradené z finančných prostriedkov žalovanej, ktoré mu zaslala na bankový účet, teda zo zaslaných finančných prostriedkov, ktoré mali byť použité výlučne len na stavebný materiál ako tvrdil žalobca. Následne počas konania zmenil argumentáciu a začal zarátavať aj vyplatené stavebné práce, ktoré nikdy nikto neodsúhlasil, nepotvrdil, nepodpísal len rukou dodatočne spísal. Na otázku súdu prečo vyplácal z finančných prostriedkov žalovanej pracovníkov na stavbe nevedel v podstate uviesť ani žiadny právny dôvod aj napriek tomu, že od samotného začiatku tvrdil, že na predmetnú stavbu podľa dohody so žalovanou dodával výlučne len stavebný materiál a nič viac na predmetnú stavbu nezabezpečoval. Dôkazné bremeno v prvom rade zaťažuje žalobcu, ktorý musí nad akúkoľvek pochybnosť preukázať danosť práva, o ktoré opiera svoj žalobný návrh. Žalobca predložil len dodacie listy a pár nečitateľných príjmových dokladov a rukou spísané nezrozumiteľné platby. Poukázala na fakt, že dodací list je len dokument, ktorý preukazuje len prevzatie tovaru osobou na to poverenou,

príčom až vystavená faktúra, ktorá nebola zo strany žalobcu nikdy predložená, preukazuje platobnú povinnosť za konkrétny stavebný materiál. Žalobca nepredložil ani jeden doklad, ktorým by aj reálne preukázal, že všetok stavebný materiál aj skutočne dodal na predmetnú stavbu. Teda, že by presný počet a množstvo bolo na predmetnej stavbe aj niekým prevzaté respektíve odkontrolované. Taktiež uviedla, že žalobca nepreukázal, že by skutočne tento materiál aj reálne dodal v potrebnom množstve ako mal, nakoľko žalovaná ho opakovane vyzývala na preukázanie stavebného materiálu na stavbe, ktorý tam absentoval. Tieto tvrdenia podložila priloženou komunikáciou medzi stranami. Na základe doloženého dôkazu (sumarizácia odoslaných platieb na bankový účet žalobcu a jeho manželky) do konania doložila, že žalovaná uhradila žalobcovi celkovú sumu vo výške 9 552,- eur. Taktiež poukázala na fakt, že predmetná stavba ostala nedokončená, nakoľko došlo k ukončeniu spolupráce medzi žalobcom a žalovanou a to práve z dôvodu, že žalobca na opakované výzvy zo strany žalovanej nebol schopný preukázať rozpis jednotlivých prác, príjmové doklady, stavebný denník a súčet stavebného materiálu za ktorý mu zaplatila. Žalovaná musela následne predmetnú stavbu sama dokončiť a zadovážiť si stavebný materiál tak ako to vyplynulo z fotodokumentácie, na ktoré poukázala aj samotná znalkyňa Ing. Anna Bešinová, že v čase obhliadky sa na mieste nachádzal stavebný materiál. Predmetná obhliadka bola vykonaná od ukončenia spolupráce so žalobcom po cca 3 rokoch, predmetná stavba už bola v štádiu dokončenia. Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení konštatoval, že jediným objektívnym dôkazom v konaní na základe ktorého rozhodol, je znalecký posudok Ing. Anny Bešinovej, znalecký posudok č. 177/2022 zo dňa 03.11.2022. Samotná znalkyňa však konštatovala že: „Nevedela posúdiť, ktorý materiál bol zaplatený a ktorý nie“. A teda, keď ani znalkyňa nevedela posúdiť či bol alebo nebol zaplatený stavebný materiál, nie je známe, na základe čoho dospel konajúci súd k právnomu záveru, že sa mala žalovaná na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Taktiež znalkyňa uviedla, že „Mala za to, že hodnota materiálu potrebného na stavbe v rozsahu, ktorý zabezpečoval žalobca bola 4 712,10 - 1 393,14 - 163,64 eur = 3 155,32 eur. Žalovaná žalobcovi zaplatila celkovú sumu, ktorá vyplýva z preložených výpisov do konania v celkovej sume 9 552,- eur. Konajúci súd nemal preto vychádzať z celkovej približnej orientačnej sumy 12 000,- eur ale zo sumy 9 552,-eur, ktorá bola žalovanou aj reálne zaplatená a z toho mal odpočítavať. K výroku o úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 155,32 eur od 01.02.2020 až do zaplattenia, uviedla, že žalovaná predmetnú žalobu prevzala až dňa 13.08.2021. Žalobca mal vedomosť, že žalovaná sa zdržiava v zahraničí a aj napriek tomu zasielal výzvy na prechodný pobyt v slovenskej republike s vedomosťou, že žalovaná sa tam nezdržiava. Žalovaná udala žalobcovi adresu na doručovanie písomnosti trvale bytom F. G. H. XX, XXXXX H., I. H. A. nie H. A.. Preto mala za to, že konajúci súd nesprávne určil dobu zaplattenia od 01.02.2020. Žalovaná označila rozsudok v časti, v ktorej by mal jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil za nepreskúmateľný a neodôvodnený. Ako taký ho žiadala zrušiť, vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť s tým, že riadne preukázal hodnovernosť svojich tvrdení. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že ma právny nárok na zaplattenie finančnej sumy za stavebný materiál na základe predložených dodacích listov. Jeho tvrdenia boli preukázané i výpoveďami svedkov N., E., M. E. (sestry žalovanej). Na dodacích listoch je uvedené, že odberateľom je žalobca, miesto, na akú stavbu bol materiál zakúpený. Ďalej vyplýva, že tovar bol prevzatý pánom N., príp. pánom F., ktorý na stavbu Škutovky materiál prevzal pre žalobcu. Pokiaľ sa žalovaná odvoláva na výpoveď svedka F., tento v konaní vypočutý ako svedok nebol. Z vykonanej ohliadky vyplýva, že stavebný materiál sa na stavbe nachádza, bol zabudovaný v stavbe, bol dodaný, a teda bolo preukázané, že žalovaná žalobcovi dlhuje peniaze v zmysle podanej žaloby.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia (§ 389 ods. 1 písm. b), c) v súvislosti s § 391 ods. 1 CSP).

17. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd síce vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, avšak z výsledkov vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam, následne vec i nesprávne právne posúdil. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval i rozporupnosť v odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného súdu, keď tento na strane 25 v odseku 53. uviedol, že žalovaná v spore neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala obsah ústnej

dohody, že medzi ňou a žalobcom bola dohoda, že cena za celkové práce materiálu bude vo výške 12 000,- eur, na druhej strane na strane 27 v odseku 55. uviedol, že ak žalovaná tvrdila, že uhradila žalobcovi celkovú sumu 9 552,- eur, pripočítaním sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 3 155,32 eur vznikne dohodnutá suma rozpočtu vo výške 12 000,- eur.

18. Za rozporné odvolací súd považoval i úvahy prvoinštančného súdu o tom, že žalovaná v spore neuniesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala, že žalobca bol povinný predložiť žalovanej faktúry, príjmové doklady, stavebný denník a ostatné listiny, ktoré požadovala. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010 sp.zn. 5Obo 52/2010 jednoznačne vyplýva, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Predmet dôkazného bremena, ktorý je povinný účastník dokazovať, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy, pričom každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t.j. musí preukázať to, čo tvrdí. Ak žalobca v konaní tvrdí, že so žalovanou uzatvoril dohodu o dielo, poskytol jej plnenie v hodnote, ktorú žalobou požaduje, musí preukázať nielen existenciu právneho vzťahu zo zmluvy o dielo, resp. iného, na ktorý sa odvoláva, ale i skutočné poskytnutie materiálu vo výške finančného ekvivalentu, ktorého sa žalobou domáha. V predmetnej veci žalobca uplatňoval vo vzťahu k žalovanej bezdôvodné obohatenie, a teda bolo jeho povinnosťou v konaní preukázať, o akú sumu sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodné obohatila, navyše za situácie, ak žalovaná v konaní preukázala, že žalobcovi poskytla finančnú čiastku v objeme 9 552,- eur.

19. Nemohol preto prvoinštančný súd, s odvolaním sa na výsledky znaleckého dokazovania, v ktorom samotná znalkyňa uviedla, že nevie rozlíšiť, ktorý materiál, ktoré stavebné práce boli žalovanou uhradené a ktoré nie, vychádzať z jej záveru o tom, že stavebný materiál, ktorý sa nachádzal na dodacích listoch a bol použitý na stavbe žalovanej, je možné ustáliť sumou 3 155,32 eur a následne v tejto sume žalovanú zaviazat' na jej úhradu v prospech žalobcu.

20. Pokiaľ žalobca vstupoval do sporu a chcel sa vo vzťahu k žalovanej domáhať preplatenia určitých prác, prípadne stavebného materiálu, ktorý podľa jeho názoru zo strany žalovanej uhradený nebol, bol povinný predložiť v prvom rade stavebný denník, a teda preukázať, ktoré práce, ktorý materiál bol v ten-ktorý deň na stavbu použitý. Ďalej bol povinný preukázať faktúry, ktorými fakturoval jednotlivé položky, príjmové a výdavkové doklady preukazujúce, na pokrytie akého materiálu, prác, prípadne iných skutočností boli peniaze hradené žalovanou použité a aké plnenia žalobcu vo vzťahu k žalovanej boli nimi pokryté.

21. Rozsudok prvoinštančného súdu je nepreskúmateľný v tom, že i napriek tomu, že súdna znalkyňa konštatovala, že nevie ustáliť, ktoré z plnení poskytovaných žalobcom v prospech žalovanej za účelom vykonania diela, boli žalovanou uhradené, ani súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konkrétne neuviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalovanou v prospech žalobcu uhradenej sume 9 552,- eur neboli preplatené i náklady žalobcu v sume 3 155,32 eur, ktoré prvoinštančný súd v jeho prospech v konečnom dôsledku priznal. Aby sme mohli takýto záver ustáliť, musíme poznať celkový objem prác, materiálov a iných plnení, ktoré žalobca žalovanej poskytol, z toho odpočítať plnenia, ktoré boli žalovanou pokryté v rozsahu sumy 9 552,- eur a v rozdiel ustáliť výšku bezdôvodného obohatenia, o ktorú sa mala žalovaná na úkor žalobcu obohatiť. Dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností bolo na strane žalobcu, ktorý svoj nárok vo vzťahu k žalovanej uplatňoval, a preto bolo na žalobcovi preukázať, v akom objeme vo vzťahu k žalovanej plnil, čo bolo uhradené a čo ostalo neuhradené. Napokon i súdna znalkyňa v znaleckom posudku iba konštatovala, že vykonaným dokazovaním mala preukázané, že hodnota materiálu potrebného na stavbe v rozsahu, ktorý zabezpečil žalobca, predstavuje 3 155,32 eur, avšak zo žiadneho jej vyjadrenia nemožno ustáliť, že práve túto sumu považuje za sumu bezdôvodného obohatenia žalovanej.

22. Vo väzbe na uvedené preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako rozsudok, ktorý vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci, (mimo výroku, ktorým žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol), ako nepreskúmateľný zrušil, vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Občiansky zákonník v ust. § 458 ods. 1 určuje spôsob, ako aj rozsah povinností toho, kto neoprávnené získal majetkový prospech, a to tak, že musí vydať všetko, čo bolo neoprávnené získané. To znamená, že má dôjsť k navráteniu do predošlého stavu, napr. že sa má vrátiť, čo bolo prijaté, odcudzené alebo ináč nadobudnuté. Povinnosť vydať všetko, čo sa neoprávnené získalo, treba splniť tak, aby sa po splnení buď obnovil pôvodný stav, alebo aby vznikol stav, ktorý je ekonomicky rovnocennou náhradou pôvodného stavu. Rozhodujúce je, aký neoprávnený majetkový prospech mal povinný v čase jeho vzniku. Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ sa musí vydať všetko, čo bolo neoprávnené získané, preto nerozhoduje, čo tomu, kto získal neoprávnený majetkový prospech, z tohto prospechu ešte zostalo, či a o čo je ešte obohatený, ale rozhodujúce je, o čo sa obohatil v čase získania prospechu (R 1/1979 s. 77-78). A práve tieto skutočnosti žalobca v konaní nepreukázal.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)